

Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích
Přírodovědecká fakulta
Katedra medicínské biologie
Branišovská 31
České Budějovice
370 05

Věc: Vyjádření školitele k bakalářské práci Martina Paluse

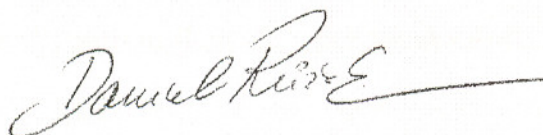
Martin projevil svůj zájem pracovat na virologickém tématu v naší laboratoři v době, kdy jsem byl definitivně rozhodnut, že vzhledem k mému poměrně značnému vytížení další studenty již nepřijímám. Nicméně už po několika prvních minutách našeho vstupního rozhovoru jsem toto své rozhodnutí rád přehodnotil. Ukázalo se totiž, že Martin patří k té skupině studentů, kteří jsou v dnešní době, jež se vyznačuje centrálně řízenou devalvací českého vysokého školství, již vskutku kriticky ohroženým druhem. V současné době mít ve svém týmu studenta, jako je Martin, není zdaleka běžná záležitost a pro řadu školitelů to zůstává nesplněným snem. Martin je totiž student, jemuž nechybí tolik potřebné nadšení pro experimentální práci, pro prošlapávání nových cestíček lidského poznání, ba to vše se u něj kloubí s obrovskou pílí a vytrvalostí. Čeho si však na Martinovi cením nejvíce, je jeho schopnost přemýšlet, inovovat, a překračovat ve svých úvahách zažitá myšlenková schémata. Musím říci, že jsem si velmi užil mnohdy nekonečné diskuse s Martinem, které leckdy kolísaly na pomezí exaktní vědy a fantazie. Však určitá míra fantazírování je ve vědecké práci tolik potřebná a mnozí, ne-li všichni vědečtí velikáni byli vskutku nevyčísitelní fantastové. Vzpomeňme na Luise Pasteura a jeho vědecké začátky s magnetizováním rostlin, či na Paula Ehrlicha a jeho potrhle experimenty s barvičkami.

Martin dostal za úkol se ve své práci zabývat studiem patogeneze klíšťové encefalidity u experimentálních hostitelů lišících se genetickou a imunologickou výbavou. Projekt byl realizován v těsné spolupráci s paní doc. Marií Lipoldovou, CSc. z Ústavu molekulární genetiky v Praze. Nicméně již od počátku nebyla vrtkavá starořímská bohyně Fortuna Martinově práci příznivě nakloněna. Jeho práce byla nejprve přerušena nečekanou epidemií myší hepatitidy, která zdecimovala chovy myší na našem ústavu. Následně byla práce na několik měsíců zastavena kvůli přestavbě ústavního příručního zvířetníku. A brzy po ukončení stavebních úprav, kdy se Martin opět vrhl s vervou do experimentů, přišla z Prahy zdrcující zpráva, že myši, které byly pro tyto pokusy z Ústavu molekulární genetiky přivezeny, jsou zřejmě infikovány myším norovirem a že další myši k dispozici dlouho nebudou, neboť kvůli infekci jsou nyní pražské chovy likvidovány a bude potřeba odchovat novou generaci myší, u nichž budou prováděny embryotransfery, tj. technicky náročné a málo účinné přenosy embryí adoptivním matkám. Bylo tedy jasné, že další myši pro naše experimenty budou k dispozici nejdříve za rok, ale spíše až za na několik let. Rozhodli jsme se proto započít experimenty, byť s nemocnými myšmi, dokončit, s tím, že výsledky budeme brát spíše jako prvou informaci pro naše další budoucí pokusy. Výsledky, kterých Martin dosáhl, nejsou tedy úplně tím, co jsme si představovali. Nicméně i tak představují velmi zajímavý soubor dat, který poskytuje slušný základ pro naše budoucí experimenty.

Druhá část Martinových experimentů, čili pokusů s myšmi lišícími se imunologickou výbavou, nicméně dospěla k velmi zajímavým a přínosným výsledkům, které se staly součástí nedávno publikované práce v prestižním časopise *Virology*, jejíž je Martin spoluautorem.

Celkově Martinovu práci v naší laboratoři hodnotím jako velmi přínosnou. Martin byl vždy k dispozici, byla-li jeho pomoc vyžadována i při pokusech, které s jeho prací nikterak nesouvisely. Velmi děkuji Martinovi, že po dobu mého zahraničního pobytu se místo mne s nadšením stará o ústavní sbírku klíštěcích buněčných kultur. Děkuji Martinovi také za všechny asistence při pitvách hrabošů, za zapojení se do projektu adaptace viru klíšťové encefalitidy na buňky vektorově nekompetentních klíšťat, za jeho ochotnou pomoc dalším studentům v laboratoři, ale v neposlední řadě i za jeho přátelství. Martin není jen excelentní student; je to také člověk s otevřeným srdcem a takových je dnes už vskutku málo.

S radostí mohu závěrem konstatovat, že dle mého názoru práce Martina Paluse splňuje nároky kladené Přírodovědeckou fakultou Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích na bakalářskou práci a doporučuji jí tedy k obhajobě.

RNDr. Daniel Růžek, Ph.D., v.r.

V San Antoniu, 1. května 2009